

**A Kúria  
mint másodfokú bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Kf.II.37.841/2019/10.

**A tanács tagjai:** . Kovács András a tanács elnöke  
. Figula Ildikó előadó bíró  
. Rák-Fekete Edina bíró

**A felperes:** (...)

**A felperes képviselője:** . Kovács Péter András

**Az alperes:** Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal

**Az alperes képviselője:** (...) jogtanácsos

**A per tárgya:** energiaügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

**A fellebbezést benyújtó fél:** felperes

**Az elsőfokú jogerős határozat:** Fővárosi Törvényszék 105.K.700.764/2018/14. számú ítélete

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.764/2018/14. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000,- (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A 40.000,- (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam javára az állami adóhatóság külön felhívására az ott megjelölt módon és számlára a felperes köteles megfizetni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás**

- [1] (...) Megyei Jogú Város Önkormányzata a Magyarország Helyi Önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdés 20. pontjában kötelezően ellátandó közfeladatát, a távhőszolgáltatás biztosítását, a felperessel 1999-ben megkötött vállalkozási szerződésen keresztül

látta el. A felperes 2012. márciusban kapott távhőszolgáltatói és távhőtermelői működési engedélyt az alperestől, (...) város távhőszolgáltatása folyamatos biztosítására.

- [2] A felperes 2014. október 30-án arról tájékoztatta az alperest, hogy ellátási területén – köztük (...)on – nem képes a távhőszolgáltatás és távhőtermelés ellátására, mert a gáz ellátását biztosító cég a felperessel kötött szerződését felmondta. Ezt követően az alperes többször szólította fel a felperest arra, hogy kössön a szabadpiacon földgáz adásvételi szerződést a távhőellátás biztosítása érdekében, és ezzel párhuzamosan több határozatot hozott, amellyel biztosította a távfűtéshez szükséges földgáz tüzelőanyagot a (...)i távhőellátást igénybe vevők érdekében. Az alperes 2015. március 31-én tájékoztatta egyrészt (...) Megyei Jogú Város Önkormányzat polgármesterét, másrészt a (...) Megyei Kormányhivatalt a felperessel összefüggésben a települési távhőellátásban kialakult zavarról, és ellátásbiztonsági kockázatot hordozó helyzetről.
- [3] (...) Megyei Jogú Város Közgyűlése 164/2015. (VIII.18.) számú határozatban döntött a felperessel megkötött vállalkozói szerződés azonnali hatállyal történő megszüntetéséről, és egyben megbízta a (...)i Kft.-t (...) város területén a távhőszolgáltatás folyamatos biztosítására.
- [4] Az alperes 2015. szeptember 30-án kelt 5610/2015. számú döntésével perben nem álló (...)i Kft.-nek adott távhőtermelői működési engedélyt, és ezzel egyidejűleg 5613/2015. számú határozatával a felperesnek (...) város vonatkozásában kiadott távhőtermelői, illetve távhőszolgáltatói működési engedélyét visszavonta.
- [5] E döntéssel szemben a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság bírált el, és 6.K.34.014/2015/15. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte, melyet a felperes fellebbezése alapján a Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.114/2016/4. számú döntésével megváltoztatott, és a felperes keresetét elutasította.
- [6] A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati eljárást kezdeményezett, melynek eredményeként hozta meg a Kúria 2018. február 6-án kelt Kfv.III.37.351/2017/8. sorszámú azon ítéletét, amelyben a másodfokú ítéletet megváltoztatta, és az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részét hatályában fenntartotta, az indokolás jelentős módosításával, és az alperes számára megismételt eljárásban figyelembe veendő körülményekre az alábbi előírást fogalmazta meg.
  - A távhővagyonhoz való hozzáférés ténykérdés, az vagy biztosított, vagy nem.
  - A szolgáltatás teljesüléséhez szükséges személyi feltételek és azok kapcsán a munkáltatói jogok gyakorlása vagy fennállóak, vagy nem.
  - Az alperesnek csak tényeket kell és lehet értékelni, azaz nem vizsgálhatja, hogy a szerződés felmondása jogszerű volt-e, hogy a távhővagyon birtoklása jogszerű volt-e vagy nem.
- [7] A Kúria ítéletének lényege az volt, hogy a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 20. § (1) bekezdése szerinti engedély visszavonására csak az objektív körülményekre tekintettel megállapított tényállás alapján kerülhet sor.
- [8] A Kúria ítélete alapján az alperes 2018. április 25-én megindította a megismételt eljárást, melynek során a tényállást a felperestől beszerzett adatok, és különböző megkeresések utáni adatszolgáltatás eredményeként állapította meg.
- [9] A rendelkezésére álló bizonyítékok értékelése után megállapította, hogy a felperes hosszú időn keresztül (2014-2015 tele, fűtési időszaka) nem volt képes saját jogon földgázellátását megoldani, azaz a Tszt. 18. § b) és c) pontjában foglalt ellátási kötelezettségének már akkor nem tett eleget, ami alapján már korábban helye lett volna a Tszt. 20. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazásának. A megismételt eljárásban az alperes megállapította, hogy a (...)i Kft. 2015. augusztus 18-án birtokba vette a távhőszolgáltatásra rendelkezésre álló telephelyet, így a felperes ténylegesen a telephely vonatkozásában birtokon kívülre került. A megismételt eljárás tényként rögzítette, hogy a felperes 2015. augusztus 19-étől nem rendelkezett a felhasználási hely vonatkozásában hatályos, alkalmazandó földgáz rendszerhasználati szerződéssel. Ebből

következően megállapította, hogy a felperes ténylegesen 2015. augusztus 19-étől nem tett eleget a Tszt. 18. § a), b) és c) pontjai, valamint az engedélyeiben foglalt kötelezettségének.

- [10] Az alperes a megismételt eljárás eredményeként hozta meg 2018 júliusában 8713/2018. számú határozatát, amelyben a felperes 206/2012. számú távhőtermelői, és 208/2012. számú távhőszolgáltatói működési engedélyét 2015. augusztus 19-i hatállyal visszavonta.
- [11] A határozat indokolása szerint az alperes a tényállás tisztázásánál figyelemmel volt a Kúria ítéleti útmutatására. Állította, hogy az engedély visszavonása, mint jogkövetkezmény a legvégső eszköz, ezért igyekezett a megelőző hónapokban felszólításokkal rábírní a felperest, hogy az engedélyben és a jogszabályban foglalt kötelezettségeket tartsa be. Hivatkozott arra is, hogy a hivatal mint a távhőszektor felügyeletét sarkalatos törvényben biztosított jogköréből adódóan ellátó hatóság, nem csak jogosult, de egy ilyen helyzetben – amikor gyakorlatilag az adott településen az alperes közreműködése nélkül megszűnt volna a távhőszolgáltatás – köteles is.

### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

- [12] A felperes a távhőszolgáltatói és távhőtermelői működés visszavonásáról döntő határozattal szemben kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését. Érvelt amellelt, hogy (...) város távhőellátás működését veszélyeztető körülmény nem állt fenn, hogy eleget tett a távhőrendszer üzemeltetésére kötött hosszútávú szerződésben, illetve a működési engedélyben foglalt kötelezettségeinek, és hogy a Tszt. 20. §-a egyébként sem alkalmazható olyan esetre, amikor a szolgáltatónak fel nem róható ok miatt egy másik fél által elkövetett birtoksértés következtében valósul meg a törvényi tényállás. Az alperesi határozatot súlyosan ellentmondásosnak találta, hivatkozott arra, hogy egyoldalúan értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Hivatkozott arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt polgári per van folyamatban, amely a felmondás jogszerűsége kérdését is vizsgálja, ezért az alperesnek a megismételt eljárás felfüggesztéséről kellett volna döntení, ugyanis az üzemeltetési szerződés megszűnése az a körülmény, amely miatt a felperes nem tudott eleget tenni kötelezettségének.
- [13] A kereseti kérelem sérelmezte azt is, hogy az alperes nem vette figyelembe a megismételt eljárás során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság útmutatását a megismételt eljárásra.
- [14] Az alperes védíratában a határozatban foglaltakat fenntartotta és a kereset elutasítását indítványozta. Kiemelte, hogy a megismételt eljárásban az anyagi jogi és eljárásjogi előírások teljes körű figyelembevételé mellett a Kúria íránymutatásának megfelelően járt el. Hivatkozása szerint a felperes részéről kezdeményezett kártérítési per nem bizonyítja a felperes tulajdonjoga fennállását. Kiemelten hivatkozott arra, hogy a beszerzett bizonyítékok mindenben alátámasztották azt, hogy a felperes 2015. augusztus 19-étől ténylegesen nem tett eleget a távhőtermelési és szolgáltatási kötelezettségének. Kiemelte, hogy a bérüzemeltetési szerződés felmondásából eredő elszámolási vita külön per tárgya, amely polgári bíróság hatáskörébe tartozik.

### **Az elsőfokú ítélet**

- [15] A felperes keresetét a bíróság elutasította. Az ítélet indokolása szerint a közigazgatási bíróság először megállapította, hogy az alperes a Kúria ítéletében foglalt íránymutatásnak megfelelően járt-e el, annak megfelelően folytatta le a megismételt eljárást és hozta meg a határozatát.
- [16] Az ítélet indokolása szerint az alperes a rendelkezésére álló tények, bizonyítékok ismeretében helytállóan rögzítette határozatában, hogy a felperes 2015. augusztus 19-től üzemeltetési szerződés vagy egyéb jogcím hiányában a földgáz rendszerhasználati szerződése megszűnése, valamint a

folyamatos és biztonságos működtetésre képes szakképzett munkavállalók hiányában nem volt képes eleget tenni, illetve ebből eredően ténylegesen nem is tett eleget a Tszt. 18. §-ában szereplő kötelezettségeinek, egyrészt a működési engedélyben meghatározott feltételeket teljesíteni nem tudta, a törvény szerinti ellátási kötelezettségének eleget tenni nem tudott, és nem tudta a folyamatos és biztonságos szolgáltatáshoz szükséges üzemeltetési és fenntartási feladatokat sem ellátni, ebből következően az alperes Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontjára alapított működési engedély visszavonására vonatkozó döntése jogszerű volt. Hangsúlyozta, hogy a Tszt. objektív tények bekövetkezte esetére tartalmazza az engedély visszavonásának a kötelezettségét, és a törvényi tényállást tekintve – a felperesi hivatkozással ellentétben – a felróhatóság vizsgálatát nem írja elő.

- [17] Az ítélet szerint az alperes az indokolási kötelezettségének eleget téve világosan, meggyőző módon mutatta be időrendben és folyamatában a felperes működését érintő releváns tényeket, és vonta le az ebből eredő következtetéseket.

### **A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem**

- [18] A felperes az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a kereseti kérelemnek megfelelően semmisítse meg a Kúria az alperes 8713/2018. számú határozatát, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezze.
- [19] Az ítéletet jogsértőnek azért találta, mert állítása szerint az sérti a Tszt. 18. § a)-c) pontjait, valamint a 20. § (1) bekezdés a) pontját. Hivatkozása szerint a közigazgatási bíróság tévesen értelmezte ezen jogszabályhelyeket, amikor döntése során figyelmen kívül hagyta, hogy a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontja csak kötelezettségszegés esetére írja elő a működési engedély visszavonását, mely kötelezettségszegést a felperes nem valósított meg.
- [20] A fellebbezés szerint a felperes nem szegte meg a jogszabályok által rá rótt kötelezettségeket, hanem éppen az ügyben eljáró önkormányzat és vagyonkezelő Kft. jártak el sorozatosan és kirívóan jogellenesen azzal, hogy a működéséhez szükséges eszközöket elvonták. Az alperes határozatát kirívóan ellentmondásosnak, jogszerűség kérdésének tisztázására alkalmatlannak tekintette. Hivatkozása szerint a Tszt. nem értelmezhető oly módon, hogy az engedélyesnek fel nem róható okból egy másik fél jogsértése miatt kialakult és az engedélyestől független körülmények sorozata megalapozhatja a működési engedély visszavonását. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 1. §, 2. § (1) bekezdés, 2. § (2) bekezdés a), b) pontjait és 6. § (3) bekezdését, valamint 48. § (1) bekezdés a) pontját, valamint 62. és 76. § megsértésére is hivatkozott, utalva arra, hogy a Fővárosi Törvényszék előtt 2015. óta folyamatban lévő, a felmondás jogszerűsége kérdésében zajló polgári per előkérdése kell, hogy legyen az alperes határozata jogszerűsége megítélésének. A fellebbezés szerint alperes figyelmen kívül hagyta a Kúria által hatályában fenntartott Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi elsőfokú ítélete indokolásában foglalt előírásokat.
- [21] Perköltség iránti igénye volt, költségjegyzéket azonban nem csatolt.
- [22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a Fővárosi Törvényszék ítéletének helybenhagyását és a felperes – csatolt költségjegyzék szerinti – perköltségben való marasztalását kérte, az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira hivatkozva.

### **A Kúria, mint másodfokú bíróság döntése és jogi indokai**

- [23] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az ítéletet csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [24] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben helyesen hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján helytállóan és okszerűen állapította azt meg, hogy az alperes megismételt

eljárás keretében hozott határozata – a Kúria Kfv.III.37.351/2017/8. sorszámú ítélete útmutatásának is megfelelően – jogszerű döntést hozott akkor, amikor a felperes távhőtermelői és távhőszolgáltatói működési engedélyét 2015. augusztus 19-i hatállyal visszavonta.

- [25] A Kúria Kfv.III.37.351/2017/8. sorszámú ítélete az alperes számára a megismételt eljárásra vonatkozó útmutatásában egyértelműen kijelölte azt az irányt, amelyet az alperesnek a megismételt eljárásban követnie kellett. A Kúria ítélete indokolása szerint a ténylegesen fennálló tényeket kellett objektív körülmények sorában értékelni, és valamennyi tény alapján kellett megállapítást tenni arról, hogy az engedélyes eleget tesz-e vagy sem a törvényben, illetve működési engedélyben előírt kötelezettségeinek, továbbá az alperes semmilyen formában nem foglalhatott állást hatáskör hiányában arról, hogy a bérüzemeltetési szerződés felmondása jogszerű volt-e és nem értékelhette a távhővagyon birtoklásának a jogszerűségét sem.
- [26] Mindezekre tekintettel a felperes fellebbezése alaptalanul hivatkozta, hogy az alperesnek tisztáznia kellett volna a felróhatóság kérdését a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontjához kapcsolódó tényállási elemek vizsgálata során, és alaptalanul hivatkozta azt is, hogy vizsgálnia kellett volna a felperes szerződése megszűnésének a körülményeit. A Kúria ítélete ugyanis egyértelműen állást foglalt abban a kérdésben, hogy a Tszt. 20. § (1) bekezdése szerinti engedély visszavonás csak objektív körülményekre tekintettel megállapított tényállás eredménye lehet.
- [27] A fellebbezés éppen emiatt alaptalanul hivatkozott az Ákr. eljárás felfüggesztésére vonatkozó szabályai megszegésére is, ugyanis közömbös az alperes határozata jogszerűsége megítélésénél, hogy egy polgári bíróság miként dönt a szerződés felmondása jogszerűsége kérdésében.
- [28] A fellebbezés alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.34.014/2015/15. számú határozatában foglalt útmutatást. Kétségtelen, hogy a Kúria ítélete rendelkező része az elsőfokú ítélet hatályban való fenntartásáról rendelkezett, a kúriai döntés jogi indokai azonban – kifejezetten annak (29) és (30) bekezdései – egyértelművé tették azt, hogy az elsőfokú bírósági ítélet indokolásának mely részével nem ért egyet, és a megismételt eljárásra vonatkozó útmutatást már a Kúria hivatkozott ítélete tartalmazta.
- [29] A Kúria megjegyzi, hogy a megismételt eljárásban az alperes a legmesszebbmenőkig betartotta a Kúria ítéletében foglalt útmutatást, és a közigazgatási per tárgyát képező határozata a birtokláshoz, vagyonhoz való hozzáférés, a gázcsatlakozás, a személyi feltételek és munkáltatói jogok, valamint a tulajdoni jogok objektív tények alapján történő vizsgálata alapján, a rendelkezésre álló bizonyítékokat helyesen értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel fennállt, azaz a felperes nem tett eleget 2015. augusztus 19-től törvényes, illetve működési engedélyben előírt kötelezettségeinek. Ebből következően, az alperesnek a Tszt. 20. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel nem volt más lehetősége, a Tszt. kógens rendelkezése alapján, minthogy vissza kellett vonnia a felperes működési engedélyét.
- [30] A fentiek alapján a Kúria, mint másodfokú bíróság a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyásáról rendelkezett.

## **Záró rész**

- [31] A fellebbezést a Kúria felperes kérelmének megfelelően tárgyaláson bírálta el.
- [32] A Kúria a fellebbezési eljárásban pernyertes alperes javára a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a Pp. 81. § (5) bekezdés szerint felszámított, a jogi képviselettel összefüggésben felmerült perköltség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 4. § (1) a) pontja, 3. § (3) és (5) bekezdés alapján állapította meg.
- [33] Az eredménytelenül fellebbező felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése és 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított fellebbviteli eljárási illeték megfizetésére köteles.

[34] A másodfokú ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. október 13.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,  
Dr. Rák-Fekete Edina s.k. bíró